

Van: nieuwsbrief blokbuster <blokbuster_nieuws@hotmail.com>
Aan: blok-buster@yahoogroups.com
Datum: 09/10/2010 07:24 PM
Onderwerp: [blok-buster] Blokbuster Nieuwsbrief nr. 149. 10.9.2010

Blokbuster Nieuwsbrief 10 september 2010

- > De Standaard en Rob Klop: één front tegen de vakbonden?
- > Geen nieuwe extreem-rechtse formatie na interne discussie in VB
- > Omstreden Japan-bezoek VB-kopstuk
- > IJzerwake blijft zelfde groep radicalen bijeenbrengen
- > Neen aan amnestie
- > Stad Antwerpen zet willekeurig vervolgingsbeleid verder
- > Kort

Onze website: <http://www.blokbuster.be>

De Standaard en Rob Klop: één front tegen de vakbonden?

Het was vreemd om op de politieke pagina's van De Standaard een bespreking te lezen van de nieuwste anti-vakbondstirade van het VB. Nog vreemder was het feit dat journalist Bart Brinckman het boek van Rob Verreycken ernstig neemt. Meer nog: er wordt informatie uit het boek overgenomen zonder na te gaan of deze informatie ook correct is. Het ACV reageerde met een opiniestuk dat vooralsnog niet de pagina's van De Standaard haalde.

Woensdag verscheen het artikel "Vlaams Belang houdt niet van vakbonden (en omgekeerd)" in De Standaard. De titel vat de houding van het VB tegenover de vakbonden samen. Het boekje van Verreycken ("Welkom in vakbondistan") hebben we nog niet gelezen, maar gezien de anti-syndicale houding van het VB en van figuren als Rob (Klop) Verreycken in het bijzonder, kunnen we ervan uitgaan dat de traditionele tirades centraal staan in dit boek. Dat volstaat voor De Standaard blijkbaar om te concluderen dat het VB "meer raak schiet dan verwacht".

Een eerste discussiepunt handelt over het uitsluiten van VB-kandidaten en mandatarissen uit de vakbond. Een vakbond is een feitelijke vereniging met specifieke doelstellingen die niet rijmen met de anti-syndicale opstelling van het Vlaams Belang. Indien de leden tot de conclusie komen dat kandidaat zijn voor het VB niet in overeenstemming te brengen is met lidmaatschap van de vakbonden, dan heeft niemand anders daar zaken mee. Toch concludeert De Standaard: "In een moderne democratie valt het moeilijk te rijmen dat iemand geen lid kan zijn van een vakbond wanneer die tegelijkertijd lid is van een partij die aan alle grondwettelijke vereisten voldoet om aan verkiezingen deel te nemen." Sinds wanneer is het aan De Standaard om ons te komen vertellen hoe we onze vakbonden moeten organiseren? En hoe rijmt de krant haar democratische principes met het feit dat het antwoord van het ACV op het betreffende artikel niet werd gepubliceerd?

Vervolgens schrijft De Standaard over de antivakbondscel van het VB: "De cel stuitte op andere onregelmatigheden die in het beste geval aan traditie, maar in het slechtste geval aan een Belgische ziekte te wijten zijn, waarbij overheidsfondsen onuitputtelijk blijven. Het boek lijst alle dossiers netjes op. Toegegeven, de auteur is op zijn minst bevooroordeeld. De provocerende en vermoeiende slogantaal werkt na verloop van tijd op de zenuwen. Maar niemand kan ontkennen dat een aantal opgelijste mistoestanden een discussie waard is." De vermoeiende slogantaal is zelfs tot in de bespreking van het boek doorgedrongen. Waarom houdt Brinckman het op deze vage formulering zonder ook maar één voorbeeld te geven van "onregelmatigheden" die een discussie waard zijn?

Wij gaan niet beweren dat alles koek en ei is in de vakbonden, maar we denken dat het in de eerste instantie aan de vakbondsleden toekomt om daar discussie over te voeren. Wij moeten de controle uitoefenen over onze organisaties, wat niet altijd evident is. In essentie staat de vakbond voor het organiseren van werkenden in de bedrijven en op de werkvloer, het betekent een inzet (vaak op vrijwillige basis) van tienduizenden werkenden in ons land.

De bewering dat werklozen "haast verplicht worden om lid te worden van een vakbond" klopt niet en het klopt al

evenmin dat de vakbonden voor de uitbetaling van werkloosheidsbijdragen "royaal met belastingsgeld" worden betaald. Dit is "vermoeiende slogantaal" die klakkeloos wordt overgenomen door Brinckman. Die laatste weet blijkbaar zo weinig van de vakbondswerking af dat hij verbaasd lijkt van het feit dat ook in de publieke sector vakbondspremies worden uitbetaald. Had hij echt Rob Verreycken nodig om dat te weten te komen?

Vakbonden moeten zich volgens ons niet bezig houden met het uitvoeren van taken die aan de overheid toekomen zodat alle aandacht kan gaan naar het verdedigen van de leden. Maar ook dat is op zich een discussie die intern moet worden gevoerd. Verreycken heeft niet bepaald een reputatie om de belangen van werklozen te verdedigen, recent stelde hij als OCMW-raadslid in Sint-Niklaas nog voor om leefloners onkruid te laten wieden zodat ze zich nuttig maken. Dwangarbeid is voor Rob Klop geen probleem. Vakbonden wil hij liefst afschaffen zodat het patronaat vrijbaan krijgt. Sinds wanneer houdt een 'kwaliteitskrant' als De Standaard zo'n man voor een specialist op het vlak van de vakbonden?

Hieronder kan je alvast het ACV-antwoord op het artikel in De Standaard lezen.

Houdt De Standaard ook niet van vakbonden?

In de krant van 8 september verscheen een artikel van Bart Brinckman onder de titel 'Vlaams Belang houdt niet van vakbonden (en omgekeerd)'. Het betreft een recensie van het boek 'Welkom in Vakbondistan' van Rob Verreycken.

Uiteraard heeft De Standaard het recht om boeken te recenseren van Vlaams Belangers, zelfs als betrokkene gewelddadig is. Maar het klakkeloos overnemen van informatie, zonder dubbelcheck verhoogt de kans op fouten.

- Het is onjuist dat vakbonden niet het recht zouden hebben om mensen uit te sluiten als ze er ideeën op nahouden die fundamenteel in strijd zijn met die van de vakbond zelf (cfr. ASLEF-arrest voor het Europees Hof van de Rechten van de Mens).

- Het is onjuist dat het ACV in eerste aanleg ongelijk kreeg i.v.m. het uitsluiten van een Vlaams Belang-militant. Er is in deze zaak tot nu toe enkel een tussenuitspraak geweest waarin de rechter uitdrukkelijk erkende dat vakbonden wel degelijk dat recht hebben. Wat rest is een procedurekwestie. Voor het overige hebben we alle processen die in dat verband tot nu toe tegen ons werden aangespannen, gewonnen.

- Het is onjuist dat de vakbonden voor de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen royaal betaald worden door de overheid. De vakbonden worden betaald op basis van kosten die bewezen moeten worden, streng gecontroleerd worden (door RVA, Rekenhof en Parlement) en te krap bemeten zijn. Alle gegevens zijn overigens openbaar.

- Het is onjuist dat werklozen geen andere keus hebben dan aankloppen bij de vakbond voor hun uitkering. Ze kunnen zich altijd wenden tot de Hulpkas. Dat velen dat niet doen heeft te maken met de kwaliteit van de dienstverlening die de vakbonden bieden. Per dossier zijn ze overigens goedkoper dan de Hulpkas.

- De syndicale premie voor ambtenaren is de tegenhanger van de syndicale premie in de privé-sector. De overheid treedt hier op als werkgever. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de Internationale Arbeidsorganisatie hebben uitdrukkelijk erkend dat syndicale premies niet strijdig zijn met de vrijheid van vereniging. De syndicale premie voor de ambtenaren dekt overigens slechts een beperkt gedeelte van het vakbondslidgeld.

De tekst wordt in de krant opgefleurd door de zin 'Niemand kan ontkennen dat een aantal opgelijste mistoestanden op zijn minst een discussie waard is' in het vet te herhalen. Hiermee suggereert Bart Brinckman nogmaals dat er wel degelijk mistoestanden zijn. Hij brengt hiermee de vakbond in diskrediet zonder enig bewijs aan te voeren. Moeten wij hieruit besluiten dat ook De Standaard niet van vakbonden houdt?

Geen nieuwe extreem-rechtse formatie na fractiestrijd in VB

De interne strijd van het Vlaams Belang lijkt stilaan uitgevochten te zijn. De winnaars hebben heel wat verloren, niet in het minst de laatste verkiezingen, maar voor de verliezers lijkt er al helemaal geen politieke toekomst van betekenis meer te zijn weg gelegd. Het feit dat voormalig Oost-Vlaams lijsttrekker Van Overmeire zich beperkt tot het opzetten van een nieuwe lokale beweging in Aalst maakt dit duidelijk. Morel verliet het VB en mogelijk volgen anderen, maar voormalig VB-voorzitter Vanhecke houdt die boot af.

Met de verkiezingscampagne van het VB werd duidelijk dat Dewinter de touwtjes in handen had genomen en alle beslissingsmacht bij zichzelf concentreerde. Het leidde ertoe dat aanvankelijk geen plaats werd vrijgemaakt voor ex-voorzitter Vanhecke of Morel. Morel haalde voorheen veel voorkeurstemmen en liet zich opmerken als een VB-kopstuk die toegang kreeg tot media waar de andere VB'ers afwezig bleven. Er ging amper een week voorbij zonder dat Morel in de "boekskes" stond. Waar ze politiek voor stond, was vaak minder duidelijk. Gesteund door de persoonlijke populariteit durfde ze uit te halen naar het centrale VB-kopstuk, Dewinter. Dat is haar politieke carrière fataal geworden en in die val sleurde ze ook Vanhecke mee.

De interne discussies in het VB hadden weinig met politieke meningsverschillen te maken maar alles met

persoonlijkheden, hun carrièreplanning en bijhorende strategie. Vlak na de verkiezingen hield het VB een partijraad waar deze thema's nogmaals ter discussie voorlagen. Er werd daarbij hard gediscussieerd, de intussen onbetwiste first lady van de partij Anke Vander Meersch kon het zelfs net meer aanzien en verliet de vergadering om nadien te melden dat alle aandacht moet gaan naar de "speerpunten" van de partij (lees: Dewinter en zijn antimigranten discours). Ze voegde er aan toe: "Politieke partijen blijken veelal niet in staat om doelgericht strategisch te denken en te handelen op lange termijn. Ook onze partij is hierin geen uitzondering tot op heden. Mensen die strategische acties willen implementeren worden vaak intern tegengewerkt en vervolgens beschuldigd van het niet strategisch handelen van de partij." En nog: "We zijn succesvoller als we duidelijke keuzes maken en niet afstemmen op de onmiddellijke wensen van de gemiddelde kiezer."

Na deze partijraad hield Oostvlaams kopstuk Karim Van Overmeire het nog vol tot na de Vlaamse feestdag, maar kondigde hij nadien zijn ontslag uit de partij aan. Twee dagen later volgde de bekendmaking van het ontslag van Morel. Beiden werden samen met Vanhecke gezien als de leiders van de interne oppositie in de partij. Vanhecke had eerder een plaats in de partijraad geweigerd en ook Van Overmeire liet de kelk aan zich voorbijgaan. Het Aalsterse kopstuk van de partij was in 2009 lijsttrekker in Oost-Vlaanderen. Hij moest op provinciaal niveau de fakkel overnemen van Francis Van den Eynde, jarenlang de Oost-Vlaamse leider van de partij maar zachtjes naar de uitgang verwezen met een gedwongen (brug-)pensioen. Van Overmeire was al jarenlang actief bij het VB en was destijds als NSV'er naar de regio Aalst-Oudenaarde gestuurd om er actieve kernen van de partij uit te bouwen.

Van Overmeire had zich al eerder laten opmerken in 2009 toen hij samen met onder meer intussen ex-VB parlamentslid Stevenheydens (die bij de laatste verkiezingen verklaarde voor N-VA te hebben gestemd) een opiniestuk verspreidde waarin heel wat kritiek stond op de koers van de partijtop die werd verweten zelf het cordon sanitaire mee in stand te houden. Er werd gesteld dat de "polarisatiestrategie" misschien meer kansen biedt op electoraal succes, maar dat dit niet volstaat. "Een politiek gemarginaliseerde structurele oppositiepartij kan in de komende jaren ongetwijfeld nog een aantal mandaten en personeelsstatuten garanderen, maar dit is niet het doel van ons politiek engagement. De meest efficiënte weg om ons programma, of minstens delen daarvan, te realiseren, is via beleidsdeelname."

Toen reeds werd een splitsing voorspeld: "In ons hart willen we niets liever dan één grote partij waar iedereen samenwerkt. Ons verstand vertelt ons dat de twee strategieën niet verzoenbaar zijn. Ze appelleren aan verschillende doelgroepen. De ene strategie veronderstelt een volgehouden inspanning om het cordon te verlaten. Bij de andere strategie wil men net in het cordon blijven omwille van de electorale bonus die men nog altijd hoopt te incasseren."

Deze opdeling bleek inderdaad een feit te zijn en het was maar de vraag op welke wijze de meningsverschillen zich uiteindelijk zouden manifesteren. De "oppositie" heeft daarbij geen blijk gegeven van een eengemaakte positie. Vanhecke werd bij de opposanten gerekend maar zijn voornaamste kritiek lijkt vooral te zijn gericht tegen de machtspositie van de "Antwerpse gemeenteraadsfractie". Morel schopte keet maar niemand wist goed waarom, tenzij het om de verdeling van de postjes ging. Stevenheydens vertrok op eigen initiatief en ook Van Overmeire stapte alleen op.

Dit betekent wellicht dat de interne strijd in het VB voorlopig gestreden is, ook al kunnen er nog slachtoffers vallen. De "oppositie" heeft verloren en pakt de biezen. Een nieuwe beweging komt er niet. Dat werd reeds voorspeld door Vanhecke. Die had het over "een partij waar een kliek met maffiose praktijken de plak zwaait" maar ziet geen kansen voor een nieuwe formatie. Dat bevestigde hij naar aanleiding van de oprichting van de "Parti de la France" door Carl Lang. Bijna wanhopig verklaarde hij toen: "De nieuwe partij van Carl Lang is een moedig initiatief... maar de kansen op succes zijn wel erg klein, zeker op korte of zelfs middellange termijn. En zo hebben we alvast een voorbeeld van hoe het niet moet, dat is ook al wat."

Van Overmeire had misschien gehoopt een nieuwe beweging te kunnen opzetten, maar hij zal zich noodgedwongen moeten beperken tot Aalst. In zijn ontslagbrief gaat het quasi enkel over Aalst en het feit dat hij een "nieuwe, lokale, politieke beweging in Aalst" wil lanceren. De ambitie gaat dus niet verder. Van Overmeire wil op lokaal vlak eens van de macht proeven en zoekt daartoe medestanders. Intussen blijft hij volgens Aalsters VB-voorzitter Steve Herman (zelf een ex-VLD'er) deel uitmaken van dezelfde fractie in de gemeenteraad die hierdoor een "technische fractie" wordt. Over deze vertrekregeling is blijkbaar op voorhand onderhandeld.

Met Morel en Vanhecke heeft hij schijnbaar niets meer te maken. Het quasi gelijktijdig karakter van het ontslag van Morel lijkt eerder toeval te zijn, ook zij heeft tot na de verkiezingen gewacht om conclusies te trekken en ook zij lijkt hoogstens in staat om op lokaal vlak in Schoten een lijst rond zich te verzamelen. Vanhecke verklaarde: "Het is oneerlijk wat ze haar allemaal hebben aangedaan" maar zelf denkt hij niet aan opstappen. Vanhecke blijft veilig in het Europees parlement uitbollen, de riant maandelijkse verloning is nog enkele jaren verzekerd.

De komende dagen kunnen mogelijk nog een aantal slachtoffers vallen. Het Vlaams Belang zal er zich wellicht niet veel van aantrekken en haar koers van de afgelopen 25 jaar gewoon verder zetten. Indien de N-VA er niet in

slaagt om de beloofde verandering te realiseren - en die kans is uiteraard erg groot - dan is er een reële kans dat het VB electoraal terug vooruitgaat. Of dat met of zonder Vanhecke is, zal weinig verschil maken. Wat de interne discussies in het VB wel duidelijk maken, is dat deze partij op het vlak van carrièrisme en postjespakkerij niet anders is dan de traditionele partijen. Voor een echt alternatief en echte verandering, zullen we niet naar rechts moeten kijken maar naar een krachtige linkse arbeidersformatie. Dat zou een bijzonder sterk wapen in de strijd tegen extreem-rechts vormen.

Omstreden Japan-bezoek van VB-kopstuk

VB-kopstuk Philip Claey's is samen met andere Europese extreem-rechtse vertegenwoordigers (waaronder Le Pen van het Franse FN) op bezoek in Japan. Het doel is niet zozeer een toeristisch uitstapje, maar wel een mediagenieke ondersteuning van de obscure extreem-rechtse groep Nippon Issuikai in Japan. Het oude VB-standpunt dat politieke activiteiten door buitenlanders verboden moet worden, geldt niet voor de eigen verkozenen.

Tussen 11 en 18 augustus vindt in Japan een conferentie plaats over "De toekomst van de nationalistische bewegingen". Eén van de centrale organisatoren is de Franse FN-verkozene Bruno Gollnisch die meteen kopstuk Le Pen naar Japan meebracht om zo de nodige media-aandacht op het bezoek te kunnen vestigen. Het VB – vertegenwoordigd door Europarlementslid Philip Claey's – zat verveeld met de media-aandacht, althans met de aandacht die er in ons land was voor het omstreden bezoek.

Ontkenning van oorlogsmisdaden

Er zijn een aantal controver'siële elementen aan het bezoek. Er zijn de Japanse gastheren van Nippon Issuikai, een extreem-rechtse groep die de oorlogsmisdaden van het Japanse leger tijdens (en voor) Wereldoorlog Twee ontkent. In de Tweede Wereldoorlog koos de Japanse keizer de kant van Hitler en Mussolini. De brutale veroveringspolitiek die al langer bezig was, werd opgedreven en slechts gestopt aan de grens met India en dan nog vooral door het feit dat het Japanse leger de snelle veroveringen niet kon blijven bolwerken. Er vielen tienduizenden doden en de Japanse bezetting van een groot deel van Azië verliep niet bepaald vreedzaam. Bij de verovering van de vroegere Chinese hoofdstad Nanking in 1937 vielen naar schatting 300.000 doden! Ook in de rest van Azië werden hele dorpen vernietigd. Vrouwen werden verkracht of ze moesten gedwongen werken als prostituees. Uit historische bronnen blijkt dat het Japanse leger op dat vlak zelfs regels oplegde: één prostituee per veertig soldaten werd op een bepaald ogenblik de norm. Voor Nippon Issuikai was dat allemaal geen probleem, de oorlogsmisdaden worden ontkend en de plegers ervan geëerd als helden.

Na de Tweede Wereldoorlog werd het Japanse regime op de knieën gedwongen, de veroverde gebieden in Azië werden terug afgenomen. Het land was reeds verslagen toen de verschrikkelijke atoombomben werden ingezet vanuit de VS. Die hadden niet enkel een vernedering van Japan als doel, maar ze vormden ook een boodschap dat de VS oppermachtig zou worden in de regio. In Japan zelf bleef de keizer aan de macht en werd amper afstand genomen van de misdaden tijdens de oorlog. De geallieerden hadden het te druk met het onderdrukken van revolutionaire bewegingen doorheen het continent om zich met het verzwakte Japan bezig te houden. Ze lieten de keizer zijn wonden likken, de formele Amerikaanse controle over Japan werd al snel opgegeven. Er werd voorkeur gegeven aan een Japanse bondgenoot tegenover China en de Sovjetunie.

De groep Nippon Issuikai kan in Japan relatief ongestoord de oorlogsmisdaden tijdens Wereldoorlog Twee ontkennen. Een deel van het regime heeft dit doorheen de jaren zelf gedaan, eind jaren 1950 werden oorlogsmisdadigers gewoon vrijgelaten. De deelnemers aan de extreem-rechtse bijeenkomst in Japan bezochten het schrijn van Yasukuni Jinja, een controver'siële gedenkplaats van alle gevallen soldaten van de keizer tussen 1867 en 1951. Op de gedenkplaats wordt ook hulde gebracht aan 1.068 militairen die na Wereldoorlog Twee werden veroordeeld wegens oorlogsmisdaden, waaronder 14 "class A" misdadigers zoals oorlogspremier Hideki Tojo. Het oorlogsmuseum dat aan het schrijn gekoppeld is, wordt gekenmerkt door een wel erg nationalistische benadering. Dit heeft al geleid tot kritiek vanuit landen waar veel oorlogsslachtoffers werden gemaakt door het Japanse leger.

De Franse extreem-rechtse leider Le Pen verdedigde het bezoek aan Yasukuni Jinja met de stelling dat alle slachtoffers van de oorlog moeten worden herdacht en dat de verantwoordelijken voor de atoombomben op Hiroshima en Nagasaki ook niet bepaald onschuldig waren. Eenzelfde logica werd eerder door extreem-rechts toegepast om burgerslachtoffers onder het geallieerde offensief in Duitsland aan te grijpen om meteen ook de misdaden van de nazi's te minimaliseren. Daarbij kan worden verwezen naar het bombardement op Dresden. Dit argument dient voor extreem-rechts niet om de slachtoffers te herdenken, maar wel om de misdaden van de nazi's te minimaliseren of te banaliseren. Waar dit in Europa minder evident is, onder meer wegens de vervolging van negationisme, is er in Japan historisch gezien meer ruimte voor een dergelijk standpunt. Misschien verklaart dat de interesse van diverse extreem-rechtse kopstukken in Japan en haar extreem-rechtse scène?

Niet toevallig werd het schrijn bezocht op 14 augustus, een dag voor de 65ste verjaardag van de Japanse overgave aan de geallieerden. BNP-vertegenwoordiger Adam Walker verklaarde: "Ik breng hulde aan de doden – helden die stierven voor hun vaderland." Een detail: de BNP zelf brengt doorgaans hulde aan de Britse soldaten, ook diegenen die werden neergemaaid door de Japanse vijanden in Wereldoorlog Twee.

Fraai gezelschap

De conferentie in Japan omvat een weinig aangenaam gezelschap. Naast een vertegenwoordiger van het Vlaams Belang zijn er vertegenwoordigers van het Franse FN (waaronder Le Pen senior), Fiame Tricolore (Italië), BNP (Engeland), Jobbik (Hongarije),... De reis werd georganiseerd door Bruno Gollnisch van het FN, een partijkopstuk die tevens professor is in de japanologie en getrouwd met een Japanse.

Op de conferentie lieten ze zich allemaal positief uit over het Japanse migratiebeleid dat bijzonder strikt is. Dat beleid had ook praktische consequenties: de vertegenwoordigers uit de Oekraïne slaagden er niet in om een visum te krijgen voor Japan. The Economist berichtte hoe een Spaanse vertegenwoordiger van de Falange groep zijn anti-migrantenstandpunt bracht: "De meeste migranten zijn lui. Ze doen niets en hebben geen opleiding genoten. Ze worden de maffia."

Officieel moet de bijeenkomst dienen om ervaringen uit te wisselen en te discussiëren met respect voor verschillende culturen en tradities. Er zijn nochtans problemen op dat vlak. De Japanse groep neemt niet bepaald afstand van de religieus geïnspireerde oorlogsmisdaden van het Japanse leger waarbij christenen in de pan werden gehakt. Een topfiguur van Nippon Issuikai, Mitsuhiro Kimura, staat gekend voor zijn standpunt dat de terroristische aanslagen van 11 september 2001 gerechtvaardigd waren. Dat is niet direct een mening die gedeeld wordt door de islam-bashers uit Europa.

Valkeniers ontkent

De beoogde mediabelangstelling in Japan heeft ook gevolgen in Europa. Hier werd het nieuws van het Japanse bezoek van Europees extreem-rechts eveneens opgenomen door diverse media. Voor het Vlaams Belang is dat vervelend. De partij zat niet te wachten op een schandaaltje vanuit het buitenland, er zijn al genoeg problemen in de eigen rangen.

Partijvoorzitter Valkeniers kwam plots naar buiten met de stelling dat Philip Claeys effectief namens het Vlaams Belang in Japan zit, daar viel niet veel meer aan te ontkennen. In een poging om de stuntelige communicatie van voormalig VS-president Clinton over zijn druggebruik ("I didn't inhale") te evenaren, verklaarde Valkeniers dat Claeys wel aanwezig was maar niet zou deelnemen aan het bezoek aan Yasukuni. Spijtig genoeg voor Valkeniers zijn er nu beelden opgedoken waarop te zien is dat Claeys daar wel aanwezig was.

Voor het Vlaams Belang komt dit bezoek ongelegen. Nadat de partij jarenlang (en ten onrechte) heeft geklaagd over een gebrek aan media-aandacht, lijkt het alsof de partijleiding een medialuwe periode verkiest. Alle retoriek over vernieuwing en matiging van de partij, woorden die er op gericht zijn om een ander en breder kiespubliek aan te trekken, worden steeds opnieuw ondergraven vanuit eigen rangen. Dit nieuwe schandaal maakt duidelijk dat er in het Vlaams Belang een kern aanwezig is die de uitkomst van Wereldoorlog Twee nog steeds een spijtige zaak vindt.

Tiende IJzerwake brengt nog steeds zelfde radicalen bij elkaar

op 2010/8/23 14:00:00

De IJzerwake is intussen aan haar tiende editie toe. Het mooie weer zorgde niet voor een grotere toeloop. Net als de vorige jaren waren er ongeveer 5.000 aanwezigen op deze hoogmis van extreem-rechts. De IJzerwake wordt reeds jarenlang gedomineerd door het Vlaams Belang en haar mantelorganisaties.

We deden even de test en keken naar de 25-koppen tellende algemene vergadering van de IJzerwake. 16 van hen zijn ofwel mandataris ofwel openlijk VB'er. In drie gevallen gaat het om VB-sympathisanten en/of leden die daar niet al te openlijk voor uitkomen. Van vijf leden is het voor ons niet duidelijk wat hun politieke voorkeur is. En tenslotte is er één N-VA'er. De krachtsverhoudingen zijn dus duidelijk, ook de praktische taken bij de IJzerwake zijn volledig in VB-handen.

De voorzitter van de IJzerwake, Wim de Wit, hebben we bij de twijfelgevallen ingedeeld. De man is al op leeftijd en was jarenlang een voortrekker van de Volksunie in de Rupelstreek. Hij verwijst in een interview met 't Pallieterke in 2009 zelf naar een "N-VA-verleden" maar was nog voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake een graag geziene eregast op de 11 juliviering van het Vlaams Belang in Antwerpen (zie foto hiernaast: Wim de Wit zit vlak naast Dewinter).

Wie is wie bij de IJzerwake

VB'ers: Wilfried Aers (voormalig parlamentslid VB) - Christian Bauwens (voorzitter OCMW-fractie VB-Gent) - Mia Brans-Dujardin (voormalig fractieleider VB-Berchem) - Ledy Broeckx (voormalig gemeenteraadslid VB in Antwerpen) - Michael de Bronett (voormalig verantwoordelijke NSV en VBJ-Dendermonde, maar bij laatste gemeenteraadsverkiezingen geen kandidaat wegens ruzie met nationaal VBJ-voorzitster Barbara Pas) - Gilbert de Corte (kandidaat voor het VB in Brasschaat) - Egwin Six (voorzitter VB-Hoboken) - Ward Steffens (VB-sympathisant uit Mechelen) - Jurgen van Hauwermeiren (VB-gemeenteraadslid Lede) - Lieve van Onckelen (provincieraadslid VB Antwerpen) - Peter van Windekens (VB Lubbeek)- Johan Vanslambrouck (VB-gemeenteraadslid in Zandhoven) - Luc Vermeulen (VB-personeelslid voor de ordedienst) - Hans Verreyt (VB-personeelslid en webbeheerder) - Erik Verstraete(dichter, aanhanger van Van Severen, riep bij de laatste verkiezingen op om Alexandra Colen te steunen)- Hugo Pieters(voorzitter VB Sint-Niklaas)

Wellicht VB'ers: Wim de Wit (in de jaren 1960 een voortrekker van de VU in de Rupelstreek en de laatste jaren vooral in allerhande comités actief, was in 2008 voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake nog op de 11-juliviering van het Vlaams Belang, op de foto zie je hem naast Dewinter), Toon Pauli (Sint-Maartensfonds) - Rien Vandenbergh (zette KVHV-Gent mee op de VB-lijn)

Ons onbekend: Peter Fransoo, Francis Vervisch (zelfstandige), Frans Crols (voormalig redacteur Trends), Gino Smits - Walter Winkeler (VVB Hasselt)

Geen VB'er: Luk Lemmens (N-VA)

Tiende IJzerwake brengt nog steeds zelfde radicalen bij elkaar

op 2010/8/23 14:00:00

De IJzerwake is intussen aan haar tiende editie toe. Het mooie weer zorgde niet voor een grotere toeloop. Net als de vorige jaren waren er ongeveer 5.000 aanwezigen op deze hoogmis van extreem-rechts. De IJzerwake wordt reeds jarenlang gedomineerd door het Vlaams Belang en haar mantelorganisaties.

We deden even de test en keken naar de 25-koppen tellende algemene vergadering van de IJzerwake. 16 van hen zijn ofwel mandataris ofwel openlijk VB'er. In drie gevallen gaat het om VB-sympathisanten en/of leden die daar niet al te openlijk voor uitkomen. Van vijf leden is het voor ons niet duidelijk wat hun politieke voorkeur is. En tenslotte is er één N-VA'er. De krachtsverhoudingen zijn dus duidelijk, ook de praktische taken bij de IJzerwake zijn volledig in VB-handen.

De voorzitter van de IJzerwake, Wim de Wit, hebben we bij de twijfelgevallen ingedeeld. De man is al op leeftijd en was jarenlang een voortrekker van de Volksunie in de Rupelstreek. Hij verwijst in een interview met 't Pallieterke in 2009 zelf naar een "N-VA-verleden" maar was nog voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake een graag geziene eregast op de 11 juliviering van het Vlaams Belang in Antwerpen (zie foto hiernaast: Wim de Wit zit vlak naast Dewinter).

Wie is wie bij de IJzerwake

VB'ers: Wilfried Aers (voormalig parlamentslid VB) - Christian Bauwens (voorzitter OCMW-fractie VB-Gent) - Mia Brans-Dujardin (voormalig fractieleider VB-Berchem) - Ledy Broeckx (voormalig gemeenteraadslid VB in Antwerpen) - Michael de Bronett (voormalig verantwoordelijke NSV en VBJ-Dendermonde, maar bij laatste gemeenteraadsverkiezingen geen kandidaat wegens ruzie met nationaal VBJ-voorzitster Barbara Pas) - Gilbert de Corte (kandidaat voor het VB in Brasschaat) - Egwin Six (voorzitter VB-Hoboken) - Ward Steffens (VB-sympathisant uit Mechelen) - Jurgen van Hauwermeiren (VB-gemeenteraadslid Lede) - Lieve van Onckelen (provincieraadslid VB Antwerpen) - Peter van Windekens (VB Lubbeek)- Johan Vanslambrouck (VB-gemeenteraadslid in Zandhoven) - Luc Vermeulen (VB-personeelslid voor de ordedienst) - Hans Verreyt (VB-personeelslid en webbeheerder) - Erik Verstraete(dichter, aanhanger van Van Severen, riep bij de laatste verkiezingen op om Alexandra Colen te steunen)- Hugo Pieters(voorzitter VB Sint-Niklaas)

Wellicht VB'ers: Wim de Wit (in de jaren 1960 een voortrekker van de VU in de Rupelstreek en de laatste jaren vooral in allerhande comités actief, was in 2008 voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake nog op de 11-juliviering van het Vlaams Belang, op de foto zie je hem naast Dewinter), Toon Pauli (Sint-Maartensfonds) - Rien Vandenbergh (zette KVHV-Gent mee op de VB-lijn)

Ons onbekend: Peter Fransoo, Francis Vervisch (zelfstandige), Frans Crols (voormalig redacteur Trends), Gino Smits - Walter Winkeler (VVB Hasselt)

Geen VB'er: Luk Lemmens (N-VA)

Tiende IJzerwake brengt nog steeds zelfde radicalen bij elkaar

De IJzerwake is intussen aan haar tiende editie toe. Het mooie weer zorgde niet voor een grotere toeloop. Net als de vorige jaren waren er ongeveer 5.000 aanwezigen op deze hoogmis van extreem-rechts. De IJzerwake wordt reeds jarenlang gedomineerd door het Vlaams Belang en haar mantelorganisaties.

We deden even de test en keken naar de 25-koppen tellende algemene vergadering van de IJzerwake. 16 van hen zijn ofwel mandataris ofwel openlijk VB'er. In drie gevallen gaat het om VB-sympathisanten en/of leden die daar niet al te openlijk voor uitkomen. Van vijf leden is het voor ons niet duidelijk wat hun politieke voorkeur is. En tenslotte is er één N-VA'er. De krachtsverhoudingen zijn dus duidelijk, ook de praktische taken bij de IJzerwake zijn volledig in VB-handen.

De voorzitter van de IJzerwake, Wim de Wit, hebben we bij de twijfelgevallen ingedeeld. De man is al op leeftijd en was jarenlang een voortrekker van de Volksunie in de Rupelstreek. Hij verwijst in een interview met 't Pallieterke in 2009 zelf naar een "N-VA-verleden" maar was nog voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake een graag geziene eregast op de 11-juliviering van het Vlaams Belang in Antwerpen (zie foto hiernaast: Wim de Wit zit vlak naast Dewinter).

Wie is wie bij de IJzerwake

* VB'ers: Wilfried Aers (voormalig parlamentslid VB) - Christian Bauwens (voorzitter OCMW-fractie VB-Gent) - Mia Brans-Dujardin (voormalig fractieleider VB-Berchem) - Ledy Broeckx (voormalig gemeenteraadslid VB in Antwerpen) - Michael de Bronett (voormalig verantwoordelijke NSV en VBJ-Dendermonde, maar bij laatste gemeenteraadsverkiezingen geen kandidaat wegens ruzie met nationaal VBJ-voorzitster Barbara Pas) - Gilbert de Corte (kandidaat voor het VB in Brasschaat) - Egwin Six (voorzitter VB-Hoboken) - Ward Steffens (VB-sympathisant uit Mechelen) - Jurgen van Hauwermeiren (VB-gemeenteraadslid Lede) - Lieve van Onckelen (provincieraadslid VB Antwerpen) - Peter van Windekens (VB Lubbeek) - Johan Vanslambrouck (VB-gemeenteraadslid in Zandhoven) - Luc Vermeulen (VB-personeelslid voor de ordedienst) - Hans Verreyt (VB-personeelslid en webbeheerder) - Erik Verstraete (dichter, aanhanger van Van Severen, riep bij de laatste verkiezingen op om Alexandra Colen te steunen) - Hugo Pieters (voorzitter VB Sint-Niklaas)

* Wellicht VB'ers: Wim de Wit (in de jaren 1960 een voortrekker van de VU in de Rupelstreek en de laatste jaren vooral in allerhande comités actief, was in 2008 voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake nog op de 11-juliviering van het Vlaams Belang, op de foto zie je hem naast Dewinter), Toon Pauli (Sint-Maartensfonds) - Rien Vandenbergh (zette KVHV-Gent mee op de VB-lijn)

* Ons onbekend: Peter Fransoo, Francis Vervisch (zelfstandige), Frans Crols (voormalig redacteur Trends), Gino Smits - Walter Winkeler (VVB Hasselt)

* Geen VB'er: Luk Lemmens (N-VA)

Tiende IJzerwake brengt nog steeds zelfde radicalen bij elkaar

op 2010/8/23 14:00:00

De IJzerwake is intussen aan haar tiende editie toe. Het mooie weer zorgde niet voor een grotere toeloop. Net als de vorige jaren waren er ongeveer 5.000 aanwezigen op deze hoogmis van extreem-rechts. De IJzerwake wordt reeds jarenlang gedomineerd door het Vlaams Belang en haar mantelorganisaties.

We deden even de test en keken naar de 25-koppen tellende algemene vergadering van de IJzerwake. 16 van hen zijn ofwel mandataris ofwel openlijk VB'er. In drie gevallen gaat het om VB-sympathisanten en/of leden die daar niet al te openlijk voor uitkomen. Van vijf leden is het voor ons niet duidelijk wat hun politieke voorkeur is. En tenslotte is er één N-VA'er. De krachtsverhoudingen zijn dus duidelijk, ook de praktische taken bij de IJzerwake zijn volledig in VB-handen.

De voorzitter van de IJzerwake, Wim de Wit, hebben we bij de twijfelgevallen ingedeeld. De man is al op leeftijd en was jarenlang een voortrekker van de Volksunie in de Rupelstreek. Hij verwijst in een interview met 't Pallieterke in 2009 zelf naar een "N-VA-verleden" maar was nog voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake een graag geziene eregast op de 11-juliviering van het Vlaams Belang in Antwerpen (zie foto hiernaast: Wim de Wit zit vlak naast Dewinter).

Wie is wie bij de IJzerwake

VB'ers: Wilfried Aers (voormalig parlamentslid VB) - Christian Bauwens (voorzitter OCMW-fractie VB-Gent) - Mia Brans-Dujardin (voormalig fractieleider VB-Berchem) - Ledy Broeckx (voormalig gemeenteraadslid VB in Antwerpen) - Michael de Bronett (voormalig verantwoordelijke NSV en VBJ-Dendermonde, maar bij laatste

gemeenteraadsverkiezingen geen kandidaat wegens ruzie met nationaal VBJ-voorzitster Barbara Pas) - Gilbert de Corte (kandidaat voor het VB in Brasschaat) - Egwin Six (voorzitter VB-Hoboken) - Ward Steffens (VB-sympathisant uit Mechelen) - Jurgen van Hauwermeiren (VB-gemeenteraadslid Lede) - Lieve van Onckelen (provincieraadslid VB Antwerpen) - Peter van Windekens (VB Lubbeek)- Johan Vanslambrouck (VB-gemeenteraadslid in Zandhoven) - Luc Vermeulen (VB-personeelslid voor de ordedienst) - Hans Verreyt (VB-personeelslid en webbeheerder) - Erik Verstraete(dichter, aanhanger van Van Severen, riep bij de laatste verkiezingen op om Alexandra Colen te steunen)- Hugo Pieters(voorzitter VB Sint-Niklaas)

Wellicht VB'ers: Wim de Wit (in de jaren 1960 een voortrekker van de VU in de Rupelstreek en de laatste jaren vooral in allerhande comités actief, was in 2008 voor zijn aanstelling als voorzitter van de IJzerwake nog op de 11-juliviering van het Vlaams Belang, op de foto zie je hem naast Dewinter), Toon Pauli (Sint-Maartensfonds) - Rien Vandenbergh (zette KVHV-Gent mee op de VB-lijn)

Ons onbekend: Peter Fransoo, Francis Vervisch (zelfstandige), Frans Crols (voormalig redacteur Trends), Gino Smits - Walter Winkeler (VVB Hasselt)

Geen VB'er: Luk Lemmens (N-VA)

Neen aan amnestie!

Helemaal uit het niets werd de discussie over amnestie voor nazi collaborateurs terug op de agenda geplaatst. Het argument luidt dat er meer dan 65 jaar na Wereldoorlog Twee "verzoening" zou mogen komen. Hilde Kieboom van de Sint Egidiusgemeenschap opende het debat in een interview met weekblad Knack. Preformateur Di Rupo zou open staan voor een vorm van amnestie, zij het onder een andere naam.

Voor een deel van de Vlaams-nationalistische achterban van De Wever is een discussie over amnestie erg belangrijk. 65 jaar na datum is dit louter van symbolische aard. Er zijn helemaal niet veel collaborateurs meer in leven en welke gevolgen ondervinden zij vandaag nog van hun misstappen 65 jaar geleden? Het klopt wel dat de tegenstelling tussen actieve collaborateurs en verzetsstrijders nog steeds bestaat (zie bijvoorbeeld deze reportage). Iedere stap in de richting van amnestie zal daarbij door de actieve collaborators worden gezien als een eerherstel, voor de verzetsstrijders die hebben gevochten en hun leven geriskeerd in de strijd tegen het nazisme als een kaakslag.

Wij kiezen duidelijk kant en proberen de traditie van het anti-fascistisch verzet destijds verder te zetten, ook onder jongeren. We verzetten ons tegen amnestie of een afgezwakte versie ervan. Amnestie heeft in het Belgisch recht een sterkere betekenis dan de wijze waarop dit woord wordt gebruikt door groepen als Amnesty International. Juridisch gezien betekent amnestie bij ons dat met terugwerkende kracht (!) de bestraffing van voorheen strafbare handelingen wordt uitgewist. Dit is niet meer of minder dan eerherstel voor de collaborators en dit met terugwerkende kracht. De logische consequentie hiervan is overigens meteen ook dat de verzetsstrijders ongelijk hadden. Dat is onaanvaardbaar.

Kieboom stelt dat amnestie voor veel Vlaamsnationalisten "nog altijd een heel emotionele zaak" is en dat "de harde kern onder hen met een onverwerkt oorlogsverleden zit." Ze roept op tot "verzoening." De vraag is natuurlijk op welke wijze een "verzoening" zou plaatsvinden en wat de betekenis ervan zou zijn. Zal het "onverwerkte oorlogsverleden" van de collaborators de toon zetten of wordt rekening gehouden met diegenen die hebben gevochten tegen het fascisme? Een tussenweg is - ook louter symbolisch - niet mogelijk. 65 jaar na datum moeten de collaborators niet meer worden gestraft indien ze afstand hebben genomen van hun misdaden, maar het blijft belangrijk om vast te stellen dat hun daden zelf effectief misdaden waren en terecht bestraft werden na de oorlog. Daarbij moet overigens worden opgemerkt dat een aantal - vaak belangrijke en/of economische - collaborators de dans zijn kunnen ontspringen bijvoorbeeld door naar Argentinië of andere landen te vluchten.

Amnestie (al dan niet onder een andere naam) betekent het uitwissen van de geschiedenis en mag niet aan de orde van de dag zijn. Waarom zouden we immers moeten doen alsof er nooit zoiets bestaan heeft als de verschrikkelijke nazi-dictatuur? Sommigen willen het verleden liever vergeten (de collaborators of hun aanhangers staan op dat vlak niet alleen: monarchisten proberen evenzeer het verleden van genocide in Congo uit het geheugen weg te schrijven) in de plaats van lessen te trekken uit fouten. Dat is een eerste stap om dezelfde fouten opnieuw te maken.

Stad Antwerpen zet willekeurig vervolgingsbeleid verder

Nu de verkiezingen achter de rug zijn, gaat de stad Antwerpen terug over tot de repressieve orde van de dag. Oppositiestemmen worden in de kiem gesmoord met allerlei repressieve regels. Ook Blokbuster kreeg nogmaals met deze gang van zaken te maken. Op 9 en 15 juli beslisten twee "sanctionerende ambtenaren" om zeven keer een administratieve boete van telkens 120 euro op te leggen.

De administratieve boetes worden opgelegd aan Geert Cool, de verantwoordelijk uitgever van onze affiches. Hij werd deze week op de hoogte gebracht van de beslissingen die overigens weinig duidelijk waren. Er was in de beslissingen sprake van een eerdere kennisgeving met een aangetekend schrijven, maar dat schrijven is nooit op de bestemming geraakt. Bijgevolg moesten we het met de beslissingen doen om een beeld te vormen van de vermeende inbreuk.

Dat is geen makkelijke opdracht. Er wordt niet vermeld om welke affiches het gaat, waar ze werden aangebracht en op welke wijze de verantwoordelijkheid voor het vermeend wildplakken bij Geert Cool kon worden gelegd. De beslissingen lezen dus als een puzzel waarbij we zelf alle stukjes bijeen moeten leggen om meer te weten. Het zou gaan om feiten die werden vastgesteld tussen begin februari en midden april. Vermoedelijk gaat het dus om meerdere affiches en op meerdere plaatsen in Antwerpen. Een telefonisch contact met de sanctionerend ambtenaar bracht geen opheldering op dit vlak.

Aangezien de beslissingen werden gestuurd naar iemand die nooit enige affiche heeft aangebracht op plaatsen waar dit niet mag, vermoeden we dat de stadsdiensten van oordeel waren dat de verantwoordelijkheid van een verantwoordelijk uitgever van een affiche verder gaat dan de inhoud van de betreffende affiche. Op welke basis die veronderstelling wordt gemaakt, staat niet in de beslissingen. Ook dit onderdeel van de puzzel moeten we zelf zoeken en we vermoeden dat er hier een fopstukje in het geheel werd verstoppt: voor dit deel van de puzzel kunnen we lang zoeken naar een juridisch antwoord maar we zullen het niet vinden.

Om het geheel wat aan te kleden, werd in vier van de zeven gevallen een zeven pagina tellend document opgesteld. In de drie andere gevallen lukte dat op één pagina. De zeven pagina's staan vol met juridisch klinkende taal en frasen waarbij zelfs het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens erbij wordt gehaald. Deze frasen dienen om te rechtvaardigen dat een stad een administratieve sanctie kan opleggen. Waarom in dit specifiek geval een sanctie werd opgelegd en op welke basis dit gebeurt, dat laat de stad Antwerpen in het midden. Wel wordt gesuggereerd dat beter met een commercieel bedrijf kan worden samengewerkt, de sanctionerend ambtenaar heeft alvast de tarieven bij Decaux en Eurybia mee (is dit geen vorm van sluikreclame?).

Het opleggen van administratieve boetes voor in totaal 840 euro is absurd als je weet dat er geen enkele juridische basis voor is. Bovendien – en dan wordt het totaal absurd – is dit niet de eerste keer dat een Antwerps sanctionerend ambtenaar overgaat tot een dergelijke beslissing. Tegen een vorige (identieke) beslissing werd door onze verantwoordelijk uitgever beroep aangetekend voor de Politierechtbank te Antwerpen. De stad Antwerpen reageerde niet op dit beroep tot de rechtbank zelf vroeg of het dossier van de rol mocht worden geschrapt waarop de raadsman van de stad Antwerpen laconiek meedeelde dat dit effectief mocht gebeuren met als mededeling: "Dit betekent dus dat niet verder wordt aangedrongen in de hangende zaak".

Nu dwingen de sanctionerende ambtenaren ons om opnieuw naar de Politierechtbank te stappen door beroep aan te tekenen en hierna zullen ze opnieuw wachten tot de rechtbank het initiatief neemt om – met instemming van de stad Antwerpen – de zaak te schrappen. Dit is een juridische versie van – beleefd uitgedrukt – met onze voeten rammelen. We aanvaarden deze mengeling van Kafkaïaanse repressie en absurd surrealisme niet. We tekenen beroep aan en eisen meteen een vergoeding wegens tergend en roekeloos geding. Over de grond van de zaak misschien nog deze bemerking. Op de anti-NSV betoging probeerde een groep agenten in burger mee te betogen en daarbij deden ze zelfs rode vestjes van de organisatoren aan. Wie zegt dat deze agenten in hun ijver niet zijn overgegaan tot het aanplakken van affiches op plaatsen waar dit niet mocht? Misschien kan de stad Antwerpen de factuur van de dienst Gemeentelijke administratieve sancties gewoon intern doorschuiven naar de dienst Veiligheid?

KORT

Dewinter en Debie in Duitsland: "Ja, ik ben islamofob"

Als er problemen zijn met rechts-extremisten in Duitsland, dan is de kans groot dat VB'er Bart Debie van de partij is. De uit de gratie gevallen voormalige Antwerpse politiemans contactpersoon voor pro-Köln en pro-Deutschland in ons land. Hij nam Dewinter mee naar Berlijn zodat die eens in het Duits kon uithalen naar de islam. Dewinter sprak over de verdediging van ons "avondland" en stelde dat de "Europese cultuur eindigt waar de multicultuur begint", de islam noemde hij een "veroveringsgodsdienst" waarbij de Koran een "licence to kill"

zou vormen. Dewinter erkende: "ik ben een islamofob." Aan de bijeenkomst van pro-Deutschland werd geprotesteerd door zowat 800 anti-fascisten. Die waren met een pak meer dan extreem-rechts. Debie probeerde zijn harde imago te versterken door uit te halen naar de SPD-burgemeester van Berlijn die hij "schwule" noemde (een "janet"). De harde woorden van Debie volstonden echter niet om vermeld te worden in het persbericht dat het Vlaams Belang nadien rondstuurde en waarin enkel sprake was van een toespraak door Dewinter.

Tanguy bakt het bruin

Tanguy Veys staat niet bepaald gekend als een fijnbesnaard figuur. Hij is al jarenlang actief in de extreme rechterzijde en was niet vies van enige betrokkenheid bij meer potige acties van het Gentse NSV in de jaren 1990. Nadien ging de man een meer culturele toer op. Hij bestookte artiesten die op 01/10 optraden (de gratis festivals voor verdraagzaamheid vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2006) met haatmails. Tussendoor verzorgde hij de ordedienst voor islambasher Benno Barnard. En nu haalt de man uit naar een onbekende muziekgroep die liedjes van K3 zou omgevormd hebben tot ska-nummers met een meer expliciete inhoud. Geen haan die daar naar kraaide, tot de Vlaamse leeuw Tanguy er zijn klauwen in zette. Veys doet er blijkbaar alles voor om even in de media te komen. Het covergroepje kan intussen meegenieten van enige media-aandacht, het dorpsfeest van Retie (waar de groep midden september optreedt) zal ongetwijfeld de meest beruchte editie in jaren worden. Bij wijze van protest kan Tanguy misschien de parlementaire gebedsgroep van collega Alexandra Colen bijeenroepen in spoedzitting?

De miljoenen van Haider

In Oostenrijk is er opschudding over enkele rekeningen van bedrijven van Haider in Liechtenstein. De in 2008 omgekomen extreem-rechtse kopman zou in totaal 55 miljoen euro in Liechtenstein hebben verstopt. Door een aantal minder geslaagde beleggingen zou er van dat bedrag echter nog slechts 5 miljoen overblijven. De ontdekking komt er door een onderzoek naar bankenconstructies in Oostenrijk. De weduwe van Haider verklaarde van niets te weten en ook de vermeende vriend en levenspartner van Haider, volksvertegenwoordiger Stefan Petzner, reageerde verbaasd. Er wordt gesuggereerd dat het geld afkomstig was van figuren als Saddam Hoessein en de Libische dictator Khadaffi in ruil voor contracten in de Oostenrijkse regio Karinthië (waar de partij van Haider aan de macht was).

30/09

Ook VB wil leefloners werk van stadsdiensten laten doen

In Antwerpen en Rotterdam stellen de stadsbesturen voor om leefloners die een OCMW-uitkering krijgen aan het werk te zetten om onkruid te wieden en andere taken van de groendienst op te vangen op ogenblikken dat er meer werk is. Het gaat daarbij niet om een aanwervingscampagne waarbij de stadsdiensten worden uitgebouwd tot het aantal arbeidskrachten dat blijkbaar noodzakelijk is. Neen, de leefloners moeten werken voor hun uitkering. Dat zet meteen alle lonen bij de groendienst onder vuur, waarom zou de stad in tijden van crisis immers duur personeel aanwerven als het gewoon beroep kan doen op gedwongen (quasi) gratis arbeid? Deze asociale maatregel kan alvast op de steun van het Vlaams Belang rekenen. In Sint-Niklaas stelde Rob Verrecyken dezelfde maatregel al eerder voor en nu wil hij het opnieuw naar voor brengen met als doel om de leefloners strikter te "activeren".

Van Overmeire verzamelt ontevreden liberalen

Karim Van Overmeire stapte uit het Vlaams Belang omdat die partij niet van het cordon sanitaire afwil en beleidsdeelname hierdoor onmogelijk maakt. Nu komt hij naar voor met een lokale beweging "Aalst anders en beter". Daarmee wil hij in 2012 deel uitmaken van het stadsbestuur. Hij vond reeds twee medestanders: de lokale voorzitter van Lijst-Dedecker en een ontevreden liberaal gemeenteraadslid die als onafhankelijke zetelt. De ontevreden liberalen moeten samen met de malcontente Blokker de basis vormen voor een "ander en beter" bestuur. Hoe Van Overmeire denkt te besturen met een zootje ongeregeld en liberalen die eerder vooral met elkaar overhoop lagen, heeft hij niet verduidelijkt.

[Reply to sender](#) | [Reply to group](#) | [Reply via web post](#) | [Start a New Topic](#)
[Messages in this topic](#) (1)

RECENT ACTIVITY:

[Visit Your Group](#)

Switch to: [Text-Only](#), [Daily Digest](#) • [Unsubscribe](#) • [Terms of Use](#)